

ת"פ 24463/02 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד תמייר שלו (עוצר) -
בעצמו

בית משפט השלום בbara שבע

19 יולי 2017

ת"פ 24463-02 מדינת ישראל נ' שלו(עוצר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל - פמ"ד
המאשימה ע"י ב"כ מתמחה אהב זיבדאת

נגד הנאשם
תמייר שלו (עוצר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד ליאור חיימוביץ' בשם של עו"ד רחאל

גזר דין

הנאשם הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון שני כתבי אישום, בעבירות של גנבה על-ידי מציאה, התחזות לאדם אחר (שלוש עבירות), קבלת דבר במרמה בנסיבותech מחייבות (שתי עבירות), ניסיון לקבלת דבר במרמה, זיווג בכוננה לקבל דבר, נהיגה בזמן פסילה, נהיגה כשרישון הנהיגה פקע יותר מ-12 חודשים, נהיגה ללא ביטוח.

על-פי המתואר בכתב האישום המתווך, במסגרת ת"פ 24463-02-12 שבו הורשע הנאשם, בין הנאשם לרונן שמחה (להלן: "רונן") יש קשר משפחתי. עוד מפורט כי במסגרת פ"ל 4296-03-14 הורשע הנאשם בין היתר בעבירה של נהיגה בשכרות ורישונו נפסל למשך 60 חודשים מיום 9.3.14. כמו כן מתואר כי בת"פ 52961-03-16 מיום 7.3.16 נפסל הנאשם מהוציא רישיון נהיגה לתקופה של שמונה חודשים מיום שחרורו.

ביום 18.10.16 התקיב הנאשם בתחנת משטרת מרכז יפתח והציג עצמו כרונן ומסר הודעה שקרית לפיה נגנב ממנו תיק בו רישיון נהיגה ומסמכים שונים. בעקבות האמור לעיל הונפק לנאשם מסמך המאשר כי הוגשה תלונה בגין אובדן המסמכים (להלן: "האישור").

ביום 16.10.16 הגיע הנאשם לשידור הרישוי בעיר אילת כשבידי האישור, הציג עצמו כרונן וביקש כי יונפק עboro רישיון נהיגה חדש כשהוא מתיצג בכזב כרונן. עובדת משרד הרישוי הנפקה עבור הנאשם רישיון נהיגה זמני עם פרטיו של רונן, וכן דאגה כי ישלח לכתבות שמסר הנאשם רישיון נהיגה קבוע.

ביום 3.11.16 הגיע הנאשם למשרד הפנים בעיר אילת כשבידי האישור, הציג עצמו כרונן, שב וטען כי גנבה לו תעודת זהירות והגיש בקשה להנפקת תעודת זהירות חדשה תוך שערף את תМОנותו שלו. הנאשם עשה כן כשהוא מתיצג כרונן
עמוד 1

וכשהוא יודע שטענותיו אין אמת.

עובדת משרד הפנים הナイקה עבר הנאשם תעוזת זהות חדשה עם פרטיו של רונן, כשתמונהו של הנאשם מופיעה בה (להלן: "תעוזת הזהות").

על-פי האמור באישום השני לכתב האישום ביום 2.2.17 הגיע הנאשם לבנק לאומי בעיר אילת, הציג עצמו כرونן במאובט תעוזת הזהות אשר הושגה במרמה ומשר סכום של 350 ₪ מחשבון הבנק של רונן. בהמשך המתוואר לעיל, סמוך לשעה 09:09 מגיע הנאשם לבנק הבינלאומי הסמור, הציג עצמו כرونן באמצעות תעוזת הזהות ומשר סכום של 640 ₪ מחשבון הבנק של רונן.

הנאשם הגיע בהמשך לבנק דיסקונט, בשעה 10:10, הציג עצמו כرونן באמצעות תעוזת הזהות, אולם הכספיית שנכנסה לחשבונו של רונן על מנת לבצע את המשיכת הבדיקה בסמן בציג ולפיו קיימ חשד שתעוזת הזהות מזויפת. הכספייה מסרה לנאשם כי לא ניתן לבצע את משיכת הכספי וזה עזב את המקום. במשיעו האמורים לעיל התזהה הנאשם לאדם אחר, קיבל דבר במרמה וניסה לקבל דבר במרמה. על-פי האמור באישום השלישי, ביום 2.2.17 ביצע השוטר שמחה טל סריקה ברחובות העיר אילת ואיתר את הנאשם כשהוא יושב במושב הנהג של הרכב מסווג "דיהטסו" כשמנווע הרכב פועל. במשיעו האמורים לעיל נהג הנאשם בזמן פסילה.

על-פי האמור בכתב האישום שבו הורשע הנאשם במסגרת ת"פ 16-05-7641, בתאריך 28.10.12 אבד ארנקו של רען ערוצי (להלן: "המתلون") אשר הכיל רישיון נהיגה וכרטיס אשראי. עוד באותו יום ביטל המתلون את כרטיס האשראי מול חברת האשראי. עוד מתוואר בחלק הכללי כי בין הנאשם למתרון אין היכרות מוקדמת, וכי רישיון הנהיגה של הנאשם פקע ביום 29.6.17.

על-פי האמור בסעיף 1 לעובדות כתוב האישום, במועד ושעה שאינם ידועים למאשינה, בפונדק "כשי' רימון" בדרכ לאיילת מצא הנאשם את הארנק שהכיל את כרטיס האשראי ואת רישיון הנהיגה השיכים למתרון.

בתאריך 14.2.13 הטייב הנאשם בחברת השכרת כלי רכב "באדגיט" וביקש לשכור הרכב מסווג "מיצובישי". במעמד זה הטייב הנאשם בכצבcadם אחר בכר שהציג את רישיון הנהיגה של המתلون וקיבל לידי את הרכב.

בהמשך למתוואר לעיל, בתאריך 15.2.13 בשדרות יצחק רגר בבאר-שבע נעצר הנאשם לאחר שנצפה נהג ברכב על-ידי שוטר תנועה משתמש בטלפון בזמן נהיגה. הנאשם הטייב כדם אחר על-ידי כר שהציג את רישיון הנהיגה של המתلون בפני שוטר וקיבל לידי דוח תעבורה על סך 1,000 ₪ ותוספת פיגורים על סך 500 ₪. הנאשם חתום על הדוח בשמו של המתلون. במשיעו האמורים לעיל Zi'if הנאשם מסמן, נהג ברכב ללא רישיון נהיגה ולא ביטוח, גנב על-ידי מציאה והתחזה לאדם אחר במטרה להונאות.

במסגרת ההסדר בין הצדדים, הוסכם כי המאשימה תגביל עצמה למאסר לתקופה של 20 חודשים לצד רכיבי עונשה נלוויים ואילו הגנה תהיה חופשית בטיעונה אפשרות לשכנע את ביהם"ש לבחון אפשרות שילובו של הנאשם בהילך גמילה.

تسקיר שירות מבחן

מדובר בנאשם כבן 55 גrown ואב לבן בגיל 25. בעת הפגישה עם קצין המבחן היה בהשגחה נוכח ניסיון אובייני חדש לפני מעצרו. כתע שולל מחשבות אובייניות. תיאר קשיי שינה על רקע פוטט טראומה ממנו סובל בגין השתתפותו במלחמת שלום הגליל.

טרם מעצרו התגorer הנאשם בבית אמו באילת ועבד ימים בודדים במסעדה ולפניהם לא עבד במשך ארבעה חודשים. לדבריו הינו בעל מאה אחוזי נכות מטעם המיל"ל על רקע تسמנת פוטט טראומטית ורקע של אלכוהול.

מסקירת חייו עולה כי אמו ילדה אותו בהיותה בת 16 מחוץ למסגרת נישואין, אינו מכיר את אביו ועד גיל 6 גודל על ידי אחיה של אמו. בטא תחשות נתיחה וכעס כלפי אמו כאשר בקשר עמה תיאר לאורך השנים קשר קרב.

לדבריו סיים 12 שנים לימוד והתגיים לצבא ובמהלך שירותו הצבאי השתתף במלחמת שלום הגליל במהלך איבד לדבריו חברים לנשק.

עם שחרורו מצה"ל חש תחושת בידות ועשה שימוש באלכוהול לצד שימוש אינטנסיבי בסמים, דבר שהשפיע על יכולתו להתמיד במקום העבודה.

בגיל 30 נישא לא מתוק אהבה נולד לו בן ולאחר שנה וחצי התגרשו ודבריו התנהג באלים כלפי אשתו.

שירות המבחן מפרט את היסטוריית השימוש של הנאשם בחומרים ממכרים, כך עולה כי עוד בהיותו בן 16 ולאורך חייו הבוגרים, עשה הנאשם שימוש בחומרים ממכרים וניסיונות הטיפול בו לא החזיקו מעמד לאורך זמן.

משיחה עם שירות המבחן הצהיר הנאשם על רצונו בתהילך גמילה, יחד עם זאת, ביטה העדר כוחות לתהילכי טיפול מושכים. כמו כן, התקשה בדףו השימוש בחומרים ממכרים וניסיונות חייו להתמיד בהילכי הטיפול. בנוסף, נתה להשליך קשיי לתחזק ניקיון מחומרים אלה בסביבה הבועיתית בה חי.

שירות המבחן מתרשם כי רצונו של הנאשם להשתלב לטיפול הינו חייזר בלבד וקשרו בתוצאות הליך המשפטי. השירות המבחן מציין כי כאשר התרומות זו שוקפה לנאשם, זה ביטה את רצונו להפסיק את השיחה עם תוך שבע עמדתו לפיה מטרת השיחה לא הושגה.

ביחס לעבירות הנידונות, מסר כי נפגע העבירה הוא בן דודו. בתחילת, הציג הקשר ביניהם כשתי ובהמשך תיאר

תחושים טינה וכעס כלפי מבלתי שפירט אודות הרקע לאוון תחששות. לדבריו, בחירת נגע העבירה קשורה ברצונו לנוקם בו על יחס בלתי ראוי שנתן לו בעבר ובהמשך מסר כי זה השפיל אותו במהלך אירוע משפחתי ומשכך חש תחשות פגעה עצומה ורצון לנוקם בו.

הנאשם מודה בביצוע העבירות ולוקח אחריות חלקית על ביצוען. כשהוא מתקשה להכיר בתהיליכי תכנון ותחוכם שערכנו את התנהגוותו במסגרת העבירות הנידונות. לדבריו בנוסף לתחששות הנוקם הושפע מצריכת האלכוהול והסמים וכן לא שקל את השלכות העבירות, יש ברכב המושכר על מנת לסייע את נגע העבירה בפלילים.

בתיאורו את העבירות התמקד בתחששות הкус והטינה, לא הביע אמפתיה על מעשיו וניכר כי מפחית מאחריותו ומשליך אותן גם על היותו נתן תחת השפעת חומרים ממכרים, מסר כי אינו ראוי להיענס על מעשיו ואין צורך לפצות את נגע העבירה.

מבחן גורמי סיכון שירות המבחן מצין את הערכתו כי יכול והמעצר מהוועה עבورو במשך פרק זמן מוגבל גורם מצב גבולות חיוני לצד אותה מוטיבציה מילולית לגמילה. מבחן גורמי סיכון שירות המבחן מצין את מאפייני אישיותו של הנאשם לצד העדר כוחות ומוטיבציה פנימית לשינוי, התרשםותם מאדם בעל גבולות רפואיים, דפוסי התנהגוות תוקפניים, צrichtת חומרים ממכרים באופן בלתי מרוסן, קושי לשתף פעולה עם גורמי סמכות וטיפול, קושי בעריכת בוחינת עצמית, העדר גורמי תמיכה, קושי להכיר ולראות את גרימת הנזק שהוא מסב לאחר.

בשל כל אלה שירות המבחן לא בא בהמלצת טיפולית ולענין העונש, וסביר שיש להטיל עליו ענישה מוחשית לצד ענישה מותנית לנגע העבירות.

טייעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניו הכתובים לעונש הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללים הזכות לקניינו של הפרט, אמון הציבור, הסדר החברתי וביטחונו של ציבור משתמשי הדרכ. זה הפנה לחומרה הגלומה במעשיו של הנאשם בדges על התכנון והתחכם לצד תעוזה רבה. עוד הפנה לנזק שנגרם, אך ביקש לשים דגש על פוטנציאלי הנזק בשים לב לטיבם של המסמכים אותם השיג הנאשם במרמה. בכל המקטים חלקו של הנאשם מלא ובעלדי, כשזה פועל מתוך בצע כסוף ותחושים נקם.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אישום ובוסףם של דברים בשים לב לעברו הפלילי, האמור בתסkieר וכן יתר הנסיבות הضرיקות לענין, לגזר עליו עונש של 20 חודשים מאסר בפועל לצד ענישה נלוות.

ב"כ הנאשם מנגד, ביקש שלא להחמיר עמו. לדבריו, יש לתת משקל לעובדה כי כתוב האישום המצורף נוגע לעבירות שבוצעו לפני ארבע שנים. הנאשם הודה בכתב אישום מצורף כתובו כלשונו מבלתי נהיל מ"מ עם הנסיבות. מעבר

לחיסכון השיפוטי הרב יש בהודאה זו של הנאשם לקיחת אחריות והפנמת הפסול במעשה.

אשר לנסיבותו האישיות, מדובר למי שהינו נכה מאותה אחזו, סובל מפוסט טראומה ומCCI במעטך רחוק מביתו באילת ללא מעטפת תומכת ולא ביקורים. הנזק בסופם של דברים מגע לכדי פחות מ- 1,000 ₪. מדובר בנסיבות שאינן מצויות בדרגת הגבואה של חומרה. בפרט אמרורים הדברים למציאת אותו ארנק ובו הכספיים השונים כאמור באישום המצוירף, כאשר יש לאבחן מקרה זה ממי שמתפרק אל תוך ביתו של אדם. כך אמרורים הם הדברים לגבי נגיה בזמן פסילה שהתרמצטה בשיבה מאחריו ההגה מבלי לנסוע בו, גם אם הנאשם לא נמצא כבעל כוחות לעבור הליך טיפול ולפחות מודע לבעה ממנו הוא סובל ומודעות זו היא ככלעצמה מפחיתה מהמסוכנות הנש��פת ממנו.

יש לקבוע מתחם עונש אחד לשלוות האישומים במסגרת ת"פ 24463-02-17 בשים לב לכך שמדובר באותו עבירות שהתרפסו על פני חודשים בודדים ביחס לאותו קורבן. אשר למאסר המותנה, בשים לב להודאתו של הנאשם ולהלוף הזמן, יש להפעילו בחופף ולמצער חלקו בחופף וחלקו במצטרבר. אומנם הנאשם עבר פלילי אך יחד עם זאת, מרבית הרשותות אין מן העת الأخيرة.

ה הנאשם מצדיו ציין כי הוא נבער ומתבאיש במעשהיו שנעשו תחת השפעת אלכוהול וכי ביקש לקחת אחריות ולהפסיק מזמנם של כל הצדדים. עוד הוסיף כי בכוונתו להשתלב במסגרת טיפולית במסגרת המאסר.

דין והכרעה

בתיק זה עניין לנו בהסדר טוווח, כאשר המאשימה עותרת לעונש של 20 חודשים מאסר בפועל ואילו ההגנה חופשית בטיעוניה, והכל לצד עונשה נלוות. במצב דברים זה, ובהתאם "לזרם המרכז" בפסקה הנוגנת, חרף טיעוני הצדדים, אין מקום להידרש לקביעת מתחמים וזאת אלא אם סביר בית המשפט כי מדובר בהסדר עונשי שאין הולם ויש לחזור ממנו מטה או מעלה, מה שאין לומר בענייננו. בהקשר לכך, ראה בין היתר: ערעור פלילי 8109/15 **אביטן נ' מדינת ישראל ספרנובייז נ' מדינת ישראל** (פסקאות 18-19 לפסק הדיון).

במקרה שבפנינו סבירני כי ההסדר שהוצע בפני ביהם"ש הגם שיש בו במובנים מסוימים כדי להקל עם הנאשם, עודנו סביר ועל כן, לא מצאתי להידרש לקביעתם של מתחמי עונש הולם, בין אם מתחם יחיד מכלול האירועים ובין אם מספר מתחמים כפי עתירת המאשימה. ודוק, בקביעת עונשו של הנאשם ילקחו בחשבון פרמטרים רבים המשמשים את ביהם"ש בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם המתבקשות.

במעשה האמורים לעיל, פגע הנאשם בשורה ארוכה של ערכים מוגנים, בכללם קניינו של אדם, שמו הטוב, הסדר הציבורי, ביטחון המשמשים בדרך ובכיביש, אמינות הרשותות הציבורית.

ביחס לערכים המוגנים החסומים תחת עבירה המרימה ראה דברי ביהם"ש בע"פ 752/90 **שמעואל ברזל נ' מי**

(1.3.1992)

"האינטראס החברתי עליו באה עבירות המרימה להגן הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה. פגעה בחופש זה, אשר באה כתוצאה מעשה המרימה ואשר הביאה למקרה יתרון או夷ג'ו או שום מחלוקת בסודותיה של העבירה שבסעיף 415 לחוק..."

על החומרה שבה רואות הערכאות השונות את העבירה של נהיגה בזמן פסילה ר' בין היתר את דברי בית המשפט ברע"פ 1211 אברהם ישראלי נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (15.02.2012):

...'נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. ביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוק התעבורה אינו נור לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול במצוים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכਬיש כל עוד הדבר תלוי ברצוינו הטוב (רע"פ 410/04 מזרחי נ' מדינת ישראל, [...] ; רע"פ 7019/04 אופיר נ' מדינת ישראל, [...] ; רע"פ 9399/04 קركי נ' מדינת ישראל, [...] ; רע"פ 5/05 3878/05 בנגוזי נ' מדינת ישראל, [...] ; רע"פ 7523/06 מואטי נ' מדינת ישראל, [...]). על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי מי שהודיע לו שנפלט מקבל או מהחזק רישון נהיגה, וככל עוד הפסילה בתקפה הוא נהוג ברכב שניגתו אסורה בלי רשותו לפי פקודת זו ... דינו - מאסר שלוש שנים' (רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' ابو-לבן (לא פורסם) - פסקה 5, מפי השופט לוי).

במקום אחר, מכנה בית המשפט העליון את עברייני התנוועה הסדרתית "פצצות מתתקתקות" של ממש שלא ניתן לדעת מתי הן תתפוצצנה:

"עבריין תעבורה סדרתי עולול להיות בגדר 'פצצה מתתקתקת' לבאי הדין, שאין לדעת אימתי תתפוץץ ומה מידת הנזק שיגרם כתוצאה מכך... נהיגה בזמן פסילה אינה סטרית לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עולם, לנוהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכל' (רע"פ 2221/11 שאול הראל נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (24.03.2011)).

סקירת הפסיקה הנווגת בעבירה של נהיגה בזמן פסילה מגלה כי העונשים המוטלים על הנאים על פני קשת רחבה, החלה מעונשים צופי פנוי עתיד וכלה בעונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות, שיכל ויגיעו אף ל-12 חודשים. עוד ניתן ללמידה כי במקרים קלות מתחם העונש ההולם מתחילה מעונשים צופי פנוי עתיד, ובנסיבות חמימות יש ויתחיל מחצית שנה ואף לעלה מכך. כך ר' בין היתר: רע"פ 8013/13 מסعود נגד מדינת ישראל, בעפ"ת (מחוזי באර שבע) 12-07-59810-07-דרור אביטל נגד מדינת ישראל, רע"פ 1973/13 חסן נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו) (24.03.2013), בו נדחתה בקשה רשות ערעור של הנאשם אשר בעבירה של נהיגה ללא רישיון, רע"פ 2666/12 עטאללה נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (23.04.2012), ורע"פ 11/11 4477/11 נחמן נגד מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (16.06.2011).

בדומה, ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים גם בגין לעבירות שעוניין קבלת דבר במרמה בנסיבות חמירות. על דרך הכלל בת-המשפט שיתים ליבם בין היתר לפרטיטרים הבאים: סכום המרמה, הייקף המרמה, תדרותה, כמות הנפגעים, טיב הדבר שהתקבל כתוצאה מהמרמה, וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה. וראה לעניין זה דברי ביהם"ש בת"פ (מחוזי ב"ש) 38828/11/15 **מדינת ישראל נגד איזנובה פרינץס** (28.05.2017):

"העונש המוטל על עבירת מרמה, מושפע מהתוגיה הקונקרטיים ובכלל זה, אופי מעשה המרמה, היקפו, משכו, מידות הנפגע, זהות הנאשם ועוד, ואולם, ניתן לומר כי מדיניות העונישה הנהוגה בעבירות מרמה אינה של החמרה"

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים בכל אחד מן האישומים הינה משמעותית.

ראשית יש ליתן הדעת לתכנון ולתחוקם הנלוויים לעבירותאותן ביצע הנאשם. במסגרת התקיק שבכותרת הנאשם בונה תכנית עברינית "עקב הצד אגודל" שככל תכליתה גניבת זהותו של המתلون.

תחילה, הנאשם פונה לתחנת המשטרה במרחב יפתח ומדווח שנגנוו לו מסמכים שונים וזאת תוך שהוא מתיצג בכובך כרונן. הנאשם התיצב בתחום הרחואה מאות קילומטרים ממוקם מגוריו ובכך צימצם הסיכון כי דבר הcovץ יתגלה. בעקבות כך, מגיעו הנאשם אל מקום מגוריו בעיר אילית ומבקש כי יונפק עבורו רישיון נהיגה חדש וזאת באמצעות האישור שקיבל בגין אותו אובדן מסמכים שקרי.

מדובר בשורת מעשים פליליים אותם ביצע הנאשם בהפרש של מספר ימים האחד מהשני כאשר מהיום בו קיבל את האישור בגין התלונה הכווצבת על אובדן מסמכים ועד הגיעו למשרד הרישוי ועד הנפקת הרישיון חולפים עוד ארבעה ימים.

დפוס פעולה זה אינו מתישב בכל דרך שהוא עם דבריו של הנאשם לפיהם פועל תחת השפעת אלכוהול או סמים. אין מדובר בעבירות רכוש או אלימות, עבירות שיכול ותבצענה תחת יסוד עובדתי מצומצם בזמן ובמקום. מעשים אלו מחיברים דפוס פעולה זהיר, העמדת פנים, והיכול תוך לא מעט تعזה ועזהות מצח. עוד בגין למנייעו הנאשם, זה טוען כי פועל כשהוא מונע מתו רגשות נקם במתلون שלו בשפלו בפרהסיה. אפילו בחירת הקורבן נבעה מתוך תחשות העלבון של הנאשם, הרי שבפועל לנאים הייתה מטרה ורוחם ברורים מעבר אותה "נקמה" בדמות קבלתם של מסמכים מזויפים הנושאים את פרטיו ובאמצעותם יכול לפעול תחת זהותו של המתلون.

חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא בעובדה כי הנאשם קיבל לרשותו את המסמכים המזויפים כבר בתחילת חודש נובמבר 2016 ואילו השימוש בהם נעשה כאמור באישום שני ושלישי, רק בחודש פברואר 2017 - הינו בחולוף שלושה חודשים. אם כל רצונו של הנאשם היה לנתקם באותו בן משפחה מדוע אם כן המתין שלושה חודשים על מנת לשורר כספים באמצעות אותם מסמכים מזויפים? עוד יש לתהות בגיןקשר בין רצונו לנתקם במתلون לבין הנהיגה ברכב בזמן פסילה. הדברים אמרים מטור כך שלא ניתן לגבי המתلون שהוא פסול מלנהוג, ומילא בכך שזה נהג תחת זהותו,

מבלי לבצע עבירות תנואה, אין כדי לפגוע במתלוון באופן ישיר.

צא ולמד כי יותר משנהו שבסבב נתקם במתלוון (דבר אשר אף הוא אינו מצדיק מעשי של הנאהם) זה ביך להשיג לעצמו רוח ישיר בדמות קבלת זהותו של המתלוון ואפשרות הפעולה בחסות אותה זהות בדיה.

אכן, בפועל, סכומי הכספי שנגנו לא היו ממשמעותיים, ומתחזים לכדי 1,000 ₪, ובדומה גם אותה נהיגה בזמן פסילה על-פני הדברים נמצאת במדרג הנמוך בעבירות ברגע דא, וזאת בהתחשב בכך שהיא אף מאתורי ההגהה כשהרכבת מונע מבלי לנסוע בו.

לצד האמור לעיל, בבחינת הנזק הפוטנציאלי הגלום במעשיו, הרי שזה יכול והיה מגיע לכדי ממדים נרחבים. כאשר הנאהם מציד ברישו נהגה של המתלוון ותעודת הזהות שלו הלה יכול לפעול למשעה מול כל הגורמים הרשומים ובכלל זאת לבצע פעולות בנקאות, פעולות של קנייה ומכירה, פעולות שיש בהן כדי לזכות בטבות הנהה ומайдך לחיב את המתלוון בחובות כאלה אחרים. נקל לשער את עוגמת הנפש והטרחה הרבה שתידרש מהמתלוון לשכנע כי לא הוא זה שנגה ברכב שצולם, לא הוא זה שהחתם על צ'קים, או כל פעולה אחרתשמי שאוחז שלא כדין במסמכים הנושאים את שמו, ביצע במרמה.

עוד בקשר לפוטנציאלי, וביתר שאת, עניין לנו بما שבמועד הRELONET הינו פסול מלנהוג, היינו הוכיח במעשיו שחוקי התעבורה אינם נר לרגלו וחurf כך מצוי מאתורי ההגהה. הסכנה הנשקפת מנהיגתו של נאם כדוגמת הנאהם שבפניו אשר פסול מלנהוג במשך חמישה שנים, גדרה ממשמעותית אל מול אדם אשר עברו התעבורי תאי מכביד. לא זו אף זו, (כפי שיפורט בהמשך) הנאהם סובל מהתמכרות عمוקה ארכוכת שנים לסמים ולאלכוהול על כל המשמעות הנגזרות מהסיכון הנשוף מנהיגתו של אדם שכזה. הסכנה הפוטנציאלית נוגעת ראש וראשונה לפגיעה בנפש אך לצדיה יש לתת הදעת גם לפגיעה כספית שכן היה וחילתה יהיה הנאהם מעורב בתאות דרכים לא יהיה יכול ביטחוי והציבור הוא זה שיישא בעקביפין בעלוויות הנזק.

ביחס לכך ר' הדברים שנאמרו גם כן ברע"פ 12/12/1211 **אברהם ישראלי נגד מדינת ישראל** (פרסום בנבו) (15.02.2012):

במקרה דנן, חשיבותה של ענישה מחמירה אינה מתחזית אף בהרעתם הרבים, אלא גם במניעת סיכון לבאי הדרך. לאחר שעינתי בתפקיד השירות המבחן ובפסק הדין הקודמים, לא מצאתי כי יש לשנות מן העונש שהוטל. צייתי בעבר, כי "UBEIROT Nehiga בפסילה ללא ביטוח ולא רישיון, יש בהן רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוגה עצמו), וזה עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חיללה בעת נהיגה זאת [...]. ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור (רע"פ 665/11abo עמאר נ' מדינת ישראל (לא פרסום) - פסקה ז).

עד כאן ביחס לנטיות ביצוע העבירה בתיק שבכותרת, ומכאן התייחסות בית-המשפט לתיק המצורף אשר לגבי טען הסגנון כי המשקל שיש לחת לו במסגרת העונש אמרור להיות שלו וזאת בשם לב להוית של העבירות מצויות במדרג

הנמור של עבירות מסווג זה ובשים לב לחלוּף הזמן הניכר מאז ביצוען.

אין בידי בית-המשפט לקבל עתירה זו של ההגנה.

הלכה למעשה מדבר בהתקלות אשר אףלו בוצעה ארבע וחצי שנים, לפני המפורט בכתב האישום שבכורתת מגמתה בתוכה רכיבים דומים של מאפייני התנהגות עברינית, שלא לומר זיהים, הן מבחינת היסודות העובדיים הן מבחינת החומרה הגלומה בהם. יש בכך כדי ללמד קיומם של דפוסי עברינות מושרים.

אכן מדובר בגנבה על-ידי מציאה, אשר על פניו מצויה במדרג הנמור של עבירות בכgon דא, וזאת בנפרד מהציפייה כי זה ישיבו לבעוño כאשר הדבר יכול להיעשות בקלות הרבה כשהארנק מכיל את מסמכי הזיהוי של המתلون. חלף השבת האבדה, הנשם מזהה את הפוטנציאלי בהשגת רישיון הנהיגה וכרטיס האשראי של המתلون, וסגור לאחר מכן מתיצב בחברת ההשכרה באילת, מציג את רישיון הנהיגה של המתلون ומתיצג בכספי תחת זהותו. בהמשך, מקבל לרשותו רכב מחברת ההשכרה. מעשים אלו אינם נעשים בעלמא, אלא נועד לאפשר לנשם לנוהג ולקיים רכב מחברת ההשכרה חרף העובדה שרישיון הנהיגה שלו פקע כבר בשנת 2007, הינו שבע שנים לפני שביצע את המתואר לעיל.

הנאשם מגביל עשות ונוסף, בטבורה של העיר באר-שבע בשדרות יצחק רגר, ובמציע עבירת תנואה של שימוש בטלפון בזמן הנהיגה. גם בשלב זה הנשם אינו מביך עשתונותיו ומציג לשוטר את רישיון הנהיגה של המתلون, ומתקבל תחת אותה זהות בדוחה דוח תעבורה על סך 1,000 ₪. הנשם חותם על הדוח בשם המתلون ומזיף את חתימתו.

דברים שצינו ביחס לפוטנציאלי הנזק באישום הראשון מוצאים ביטוי הלכה למעשה בכתב האישום המצורף, כאשר המתلون שלא בידיעתו ולא באשמה מחייב בקנס וזאת בנפרד מהסיכון כי רישומו ישלה בשל הנסיבות דוחות תעבורה. מדובר בהתקלות המגלמת בתחום תעוזה רבה, ובהעדר מORA מפני גורמי אכיפת חוק.

כל שהדבר נוגע לנסיבות שאין קשרו לעבירה ולאחר מכן, יש ליתן משקל להודאותו של הנשם, הودאה אשר יש בה משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר בפרט כאשר מדובר בctrine של שני תיקים. עוד ניתן משקל מסוים ובמסורת לנסיבות חייו של הנשם אשר על-פי דבריו סובל מפוסט-טראומה בעקבות השתתפותו במלחמה שלום הגליל.

על דרך הכלל בת-המשפט מוצאים בהודאת נאם גם משום הבעת חרטה ונטילת אחירות. אין זה המקירה שבפני (בדגש על העבירות בתיק שבכורתת). הדברים אמרים בשים לב לאמירויות הברורות והנכחות של הנשם לקוץ המבחן שלפיהן אינו ראוי להיעש על מעשיו, אינו סבור כי עליו לפצות את נפגע העבירה שכן זה פגע בו, והתמקד בתוצאות הкус והטינה מבלתי הביע אמפתיה כלפי או חרטה כלשהי.

עוד ולחומרה יש לתת הדעת לעבIRO הפלילי המכבד של הנשם הכלל عشر הרשעות קודמות במגוון עבירות, בדגש על עבירות אלימות וUBEIROT סמים. הנשם ריצה פעמים מספר עונשי מאחריו סוג ובירח, חלון לתקופות שאין

מבוטלות. כך גם ניתן לראות כי לצד הרשותות ישנות הנאשם חוטא בעבירות פליליות גם בשנים האחרונות. יתר על כן הנאשם מבצע את המיחס לו פרק זמן קצר לאחר שהשתחרר מססר בן שבעה חודשים בגין ביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצורך עצמית וגדול סמיים. הנאשם מבצע את המיחס לו כאשר תליו ועומד נגדו מססר מוותנה בן שישה חודשים שנגזר עליו במסגרת פ"ל 4296-03-14 שהינו בר-הפעלה בענייננו. בעניין אחרון זה, לנאשם 11 הרשותות תעבורה הcoilות עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה משמאלי לו הפרדה רצוף, פקיעת רישין נהיגה וננהגה בשכרות. לצד האמור לעיל, מרביתן של עבירות אלו לפני עשור יותר, ומשך משקלו של העבר התעבורתי, בשונה מעברו הפלילי והוא במשורה.

בתיק זה אין לדבר על הליכי שיקום שבוגנים יש לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. בהיעדרו של רכיב שיקומי או איז נותרם בעינם ללא טיפול כל אותם גורמי סיכון רבים עליהם עמד שירות המבחן בהרחבה וכוללים בין היתר העדר כוחות ומוטיבציה פנימית לשינוי, התרשםותם מאדם בעל גבולות רפואיים, דפוסי התנהגות תוקפניים, צריכת חומרים ממכרים באופן בלתי מרווחן, קושי לשתף פעולה עם גורמי סמכות טיפול, קשיי בעריכת בחינת עצמית, העדר גורמי תמיכה, קשיי להכיר ולראות את גרימת הנזק שהוא מסב לאחר.

אליה כאלה מחיבים מתן משקל לשיקולי הרתעתה היחיד.

העבירות של גנבת זהות קלות לביצוע וקשה לגילוי. לדאבונו, מדובר בתופעה נפוצה שבשל ממדייה אף הביאה את המדינה לחיב את כל אזרחיה המדינה המבקשים להוציא מסכי זהוי לעשות זאת באמצעות תיעוד ביוםטרי שיזיפו קשה عشرות מונימ מאשר התיעוד יהיה קיים עד כה. חובת הוצאה תיעוד ביוםטרי הינה מכאן ולהבא, ומשך עדין יש כר נרחב לביצוע עבירות בדף פועלה כפי שנרג הנאשם. גם העבירות של נהיגה בזמן פסילה נפוצות הן עד מאד. במצב הדברים שכזה מתחדד הצורך בהרתעתם הרבים.

אשר לאופן הפעלתו של המססר מוותנה, על דרך הכלל יש להפעילו במקרה של עונש מססר אחר. זהוי הפסיקה הנהוגת וזהוי לשון סעיף 58 לחוק העונשין. בעניינו של הנאשם שלפנינו, בשים לב להודאותו, בשים לב לעונש שייגזר עליו בגין שני התקדים, מססר מוותנה זו יופעל מכך בחופף ומחציתו במקרה של עונש מססר אחר. יש בכל האמור לעיל כדי למקם את עונשו של הנאשם ברף העליון של טווח העונישה, אם כי לא בתקרטו.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל הינו לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 15 חודשים מססר בפועל שיימנו מיום מעצרו 2.2.2017;
- ב. מורה על הפעלת מססר מוותנה בן שישה חודשים מעת' פ' 4296-03-14 כך שלושה חודשים מהם יהיו ימי במצטבר לעונש המססר האמור בסעיף א לעיל והיתרה בחופף. סך-הכול יהיה על הנאשם לרצות 18 חודשים מססר בפועל שיימנו מיום מעצרו 2.2.2017;
- ג. חמישה חודשים מססר על תנאי במשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא עבר עבירות רכוש מסווג עווין, לרבות עבירות לפי פרק יא, סימן ו, מסווג עווין;

- ד. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסווג פשע, לרבות עבירות לפי פרק יא, סימן ו, מסווג פשע, או עבירות של נהייה בזמן פסילה;
- ה. 12 חודשים פסילה בפועל מלאחיזיק או מלאחיזיא רישאין נהיגה. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים מת"פ 4296-03-14 במצטבר לפסילה בגין התיק שבכותרת. סר-הכול יהיה הנאשם פסול מלאחיזיק או מלאחיזיא רישאין נהיגה במשך 18 חודשים. פסילה זו תחול מיום שחרורו ממאסר ותהייה במצטבר לכל עונש פסילה אחר. אין לנאים רישאין נהיגה להפקיד;
- ו. 3,500 ל"י פיצוי למטלון, עד תביעה 1, על-פי פרטיו בכתב האישום בת"פ 24463-02-17; הפיצוי ישולם עד ליום 1.6.18;
- ז. 2,000 ל"י קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.6.18;
- ח. 6 חודשים פסילה על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהייה בזמן פסילה או נהיגה ללא ביטוח;

זכות ערעור תוך 45 יום לבימ"ש המוחזוי.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ז, 19/07/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט